

ДИМИТЪРЪ ГЮЗЕЛЕВЪ

**ПЪРВИТЪ
ЛЪЧИ
НА
СВОБОДАТА**

СКОПИЕ 1941

На г. Васил Бучков
и чай-добрѣ мушова
24-VII-941 Скопје *Гюзелев*

ДИМИТЪРЪ ГЮЗЕЛЕВЪ

**ПЪРВИТЪ
ЛЪЧИ
НА
СВОБОДАТА**

СКОПИЕ 1941

Печатница „Крайничанецъ“ А. Д. – Скопие

КРАЯТЪ НА КУРСОВЕТЪ ПО КНИЖОВЕНЪ БЪЛГАРСКИ ЕЗИКЪ ВЪ ОСВОБОДЕНИТЪ ЗЕМИ

Тия дни се приключиха въ всички македонски градове курсоветъ по книжовенъ български езикъ, които започнаха презъ месецъ май. По-право, това бѣха курсове за прочистване на нашия роденъ и майчинъ български езикъ отъ сѣрбизми, които неволно се наложиха въ езика на младитѣ.

Курсоветѣ бѣха първата мощна проява на българския духъ въ Македония следъ освобождението. Чрезъ родната българска речъ се благовестяваше, повече отъ единъ масецъ, всрѣдъ младежта многоочакваната свобода и любовъ къмъ нашитѣ млади българчета. Въ душиѣ на младото поколѣние оставаха твърде приятни впечатления отъ красотитѣ на майчиния български езикъ. При увеселенията и забавитѣ, които се устройоха по този поводъ, тичаха млади и стари, майки и бащи да видятъ и чуятъ своитѣ деца, какъ пѣятъ и какъ четатъ на книжовенъ български езикъ. Разливаше се изъ цѣла Македония една обща радостъ, навсѣкжде се пѣха пѣсни и декламираха български стихотворения и Македония кипѣше отъ чувство на радостъ, че най-после, следъ едно тежко робство, може да се чуе свободно онзи български езикъ, който бѣ създаденъ отъ Св. Кирила въ тѣзи исторически български земи. Учителитѣ разказваха въ своитѣ пламени речи за любовта, която показваха мла-

дитѣ български ученици къмъ родния езикъ, къмъ българска книжнина, а любовта, която ги свързваше съ младитѣ, нѣмаше край при всѣкидневнитѣ имъ срещи. Всичко свидетелствуваше, че е станало едно вътрешно сцепление измежду душитъ на нашитѣ млади и сърдцата на учителитѣ-войници, че сж се прегърнали баща и синъ, следъ една тежка и дълга развѣла и че сега чрезъ българската речъ се слива въ едно цѣло.

Народътъ ни отъ Добруджа до
Охридъ.

Колко стихийна радостъ се излѣ тия дни по Македония по случай успѣшнитѣ курсове по чистене на майчиния ни езикъ! Веднага се видѣ, колко тоя народъ чувствува съ едно сърдце. Картината на пълно единство се очерта въ момента на радоститѣ и успѣхитѣ, които се постигнаха съ курсоветѣ по очистване на майчиния ни български езикъ. Това бѣше день, когато Македония празнуваше своя празникъ на майчиния езикъ.

Цѣла Македония треперѣше тия дни отъ възторгъ, който предизвикаха звуковетѣ на майчиния ни езикъ отъ устата на усърднитѣ учители и първи весители на българската просвѣта. И кой може да каже, че майчиниятъ ни езикъ не бѣ най-мошното срдство за отбрана отъ постърбяване? Затова и сегашната народна радостъ е и радостъ, че благодарение на този езикъ на Св. Кирила, народътъ се одържа национално и биде щастливъ да чуе и види такива народни манифестации, дето тържествува българската мисль, българското Климентово слово!

Любовта къмъ просвѣтата
е най-отличната черта на българския народъ. Просвѣтната идея е оная идея, която е била най-двига-

телна през историята на нашия народъ, защото чрезъ отбрана на майчиния езикъ и чрезъ просвѣта ние сме се запазили и сме се възродили.

Нека бждатъ спокойни духоветъ на нашитъ първоучители Св. св. Кирилъ и Методий, които съ своето „аз“, при създаването на азбуката, положиха основи на националното „аз“ на българския народъ, защото сегашнитъ нови и млади Кириловци ще говорятъ свободно на майчиния си езикъ за вѣчни времена! Нека бжде спокоенъ и духътъ на Черноризецъ Храбъръ, който пръвъ защити смѣло българския словенски езикъ и изравни го съ гръцкия и латинския, за да го възвеличи предъ останалия културенъ свѣтъ. Нека бжде спокоенъ и нашиятъ пръвъ народнъ поетъ епископъ Константинъ, който пръвъ испъ следнитъ стихове на роденъ български езикъ и изтъкна значението, което има езикътъ ни за запазване на нашата нация.

Днесъ словенското племе вече лети.
Духътъ свой и сърдце да просвѣти
Защото, чуйте вси словени:
Голи сж всички народи безъ писмо,
Защото не могатъ да се борятъ
Съ душманитъ на нашата душа!

Печатано въ в. „Зора“ 27-VI-941 г.